

ప్రశ్నోత్తరము

అంత అందమయిన అమ్మాయి తన ప్రక్కన కూర్చుంటుంది తెలిస్తే బాస్కర్ మరింత 'ప్రేమ'గా తయారయి పడ్యేవాడు. బమ్మ ప్రయాణంలో బట్టలెలాగు వరిగిపోతాయని మంచి బట్టలేసుకోలేదు. ఓ జత మంచి బట్టలు పైన పెట్టిన 'క్రీప్ కేసు'లో ఉన్నాయి.

ఆమె తన చిన్న మూలుకేమి పైన పెడుతుంటే తలెత్తే మాశాడు. అలా రెండు వేతులతో మూలుకేమి మి వల్లి పైన పెడుతున్నప్పుడు ఎటువూ సాగిన వన్నటి వదులు, ఆ పైన పైటవి తోస్తున్న మనమైన వక్తుల మూ..... వెంటనే మాస్సు సురబ్బుకున్నాడు. తయూ బిల్లెలు వరిత నిలబడి ఉంది. సైగా అది మహా గడుగ్గా యి.

'భలే వాస్తవికా ట్టేశావురా అమ్మయ్యా' అంది కిటికీ అవతల నిలబడ్డ వరిత.

"ఏం వాస్తు?"

"ఆ అమ్మాయి బాలా బాగుంది కదూ!" వచ్చింది.

"ఉంటే వాకేం?"

"ఎనిమిది గంటల బమ్మ ప్రయాణం"

"ఎప్పుడూ వాళ్ళేదే!"

"గతుకు రోడ్డు"

"అలవాటయిపోయింది"

"ప్రక్కనో అందమయిన అమ్మాయి" చిరిసిగా అంది.

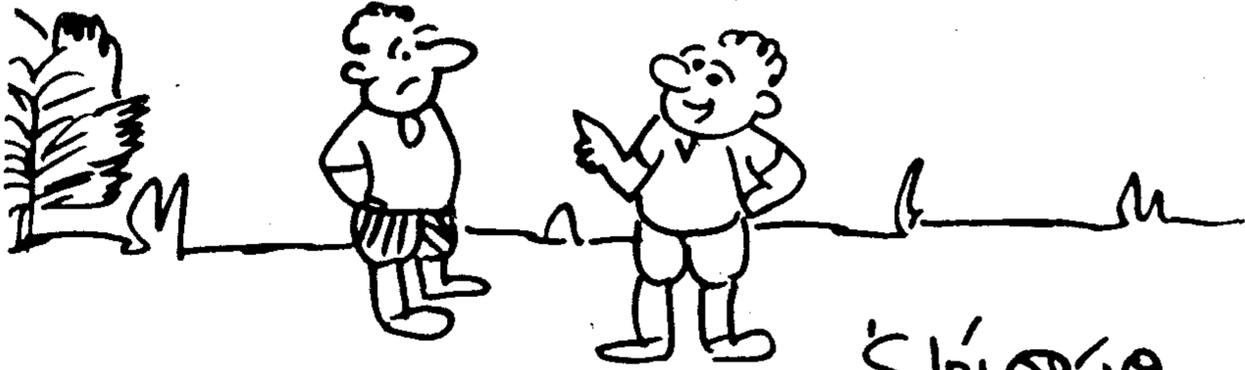
"నీ... ఏం మాటలని?" అంటూ ఆమెను గమనించాడు.

వాళ్ళ మాటలు వింటుండేమోనని అతని భయం. కాని ఆమె ఇదేం పట్టించుకున్నట్టు లేదు. అప్పుడే వయి

దంబారి పండుగ

చిరాయ విశ్వామిత్రు
ఉంటే ఎవరై ?

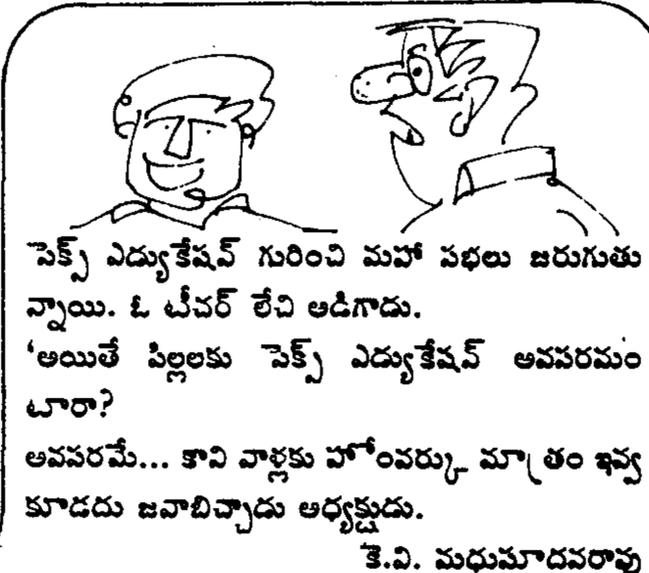
తెలగుల్ ఎస్.టి. ధర్
కొందోలు ముఖ్యేషి ఇన్స్ట్ర
ఇంగ్లీషోల్ ఉన్నాడో తదా
నాకు తెల్యదు!

కృష్ణదాసరి
బృ

ట నిండుగా కప్పకుంటోంది.
“బ్రిఫ్ కేస్ సరిగ్గా చూసుకున్నావా!” అడిగింది సరిత.
“అ...” అన్నాడు.
“డబ్బులు జాగ్రత్త?”
“అలాగే!”
“దారి ఖర్చులకి ఇంకేమయినా కావాలా?”
“వద్దు. నా దగ్గర కొంత డబ్బుంది”
“చలం మ్యూజింగ్స్ పుస్తకం పెట్టావందులో”
“ఎప్పుడు పెట్టావ్? ఎందుకది?”
“బయలుదేరేముందు పెట్టాను. ఆది చదువు. బా
గుంటుంది”.
“అలాగే”.
“ఎవరికీ ఇవ్వకు. మళ్ళీ తిరిగిరాదు”.
“అలాగే...ఇంకేమయినా జాగ్రత్తలున్నాయా?”
“ఆ అమ్మాయి కిచ్చు ఫర్వాలేదు. సరిచయం పెరుగు
తుందిలే”.
“వెమ్మదిగా మాట్లాడు. నింటుందేమా!”
“ఎంటే ఏం?” గట్టిగా అంది.
“షే!...పూర్తి ఆసరిచితురాలు.
అతని మాటలు పూర్తికాకుండానే ఆ అమ్మాయిని
గట్టిగా కేకేసింది సరిత.
“నినుండీ!...ఫ్రీండ్ య్ అమ్మాయిగారూ!, మిమ్మ
ల్నే!!”
ఆమె సరితవైపు చూసింది.
“ఏడు మా అన్నయ్యండీ. పేరు భాస్కర్. మీరెండాక
వెళ్తున్నారు!”
భాస్కర్ తనవి ‘ఏడు’ అని సరిచయం చేస్తున్నందుకు
లోలోపల ఉడుకున్నాడు. కాని ఏమీ అనలేకపోయాడు.
చెల్లెలి తత్యం బాగా తెలుసు. అదంతే! ఇంట్లో ఒక్కతే
అడపిల్ల. నాన్న గారాబం ఎక్కువ. ఎవర్నీ ఒక్కమాట
అనసేయదు.
ఆమె చెప్పింది.
“అంటే ఏడికంటే ముందే దిగిపోతారన్నమాట! ఏడు
త్త అమాాయకుడండీ, ఓ మగాడు పక్కన కూర్చున్నాడ

ని మీరేం కంగారు పడకండి.”
ఆమె నవ్వింది
“నా పేరు సరిత. మీ పేరేమిటి?”
“ముత్యాలమ్మ.”
“వాచ్?!”
“ముత్యాలమ్మ”
“ఇంత అందంగా ఉంటే మీకు అదేం పేరండీ.”
“మానాళ్ళదే పేరు పెట్టారు.” నవ్వివన్నడు ఆమె
పెదాలు చాలా అందంగా కదిలాయి.
“వేరీ బ్యాడ్!...వరేగాని, కాస్త మా వాణ్ణి గమనిస్తు
ఉండండి. ఎక్కడయినా బస్సాగిపోతే కాఫీ తెచ్చి బమ్మ
‘మిమ్మ’ చేసుకోవటం వాడి ‘హాబీ’.
“అలాగే!” నవ్వుతూ అంది.
“ఒరేయ్ అన్నయ్యా! ఓసారి కిందికిరా” అజ్ఞాపిస్తున్న
ట్టు అంది.
భాస్కర్ బమ్మదిగి వెళ్ళాడు.
“ఒరేయ్” రహస్యంగా అంది” ఈ అమ్మాయి నవ్వి
నవ్వుడు చాలా అందంగా ఉంటుంది. గమనించావా?”
“అది చెప్పటానికి పిలిచావా?”
కాదు. ఇలాంటి అమ్మాయిల దగ్గరే అబ్బాయిలు జా
గ్రత్తగా ఉండాలి. చసయిపోయామంటే “బ్రిఫ్ కేస్”
లోని డబ్బు...అంతే సంగతులు”
“ఇప్పుడే తీసి సర్పులో పెట్టుకోవా?”

కె.వి. మధుమాదవరావు
(కాకినాడ)

“అంత పిరికివాడినయితే ఎలా? కాస్త జాగ్రత్తగా ఉం
టే చాలు.”
కండక్టర్ ‘రైట్! రైట్’.. అరుస్తున్నాడు.
భాస్కర్ తిరిగి బస్సెక్కాడు. బమ్మ కదిలింది.
బమ్మ బయలుదేరి గంట కావస్తున్నా వాళ్ళిద్దరేం మా
ట్లాడుకోలేదు. భాస్కర్ కిటికీలో నుండి బయటి దృ
శ్యాలని చూస్తున్నాడు. కాని ఆలోచనలు పక్కన కూర్చు
న్న అమ్మాయి మీదే ఉన్నాయి.
ముత్యాలమ్మ ‘షింపూ’ పెట్టి తలప్పానం చేసి వచ్చిన
ట్టుంది. ఆ సరిమళం అతనికి చాలా దగ్గరగా వస్తోంది.
ఆమె నచ్చు భుజాల దగ్గర మెత్తగా, సీటు మీద వెచ్చగా
‘అస్పడప్పడు’ అతనికి రాసుకుంటోంది. అదే అతనికి
నచ్చలేదు. కిటికీ వైపు కూర్చోవటం వల్ల తన కదలికలు
సరిమితమయిపోయాయి. ‘అడ్డమ్మ’ చేసుకోవటం కష్ట
మయిపోతోంది. అవతల కూర్చున్న వ్యక్తికే ‘అడ్డమ్మ’
చేసుకోవటం సులభం. ఆ అమ్మాయి కిటికీ క్షేపు,
తను అటువైపు కూర్చోకలిగితే!...ఇలా సాగిపోతున్నా
యి ఆలోచనలు.
తరువాత స్టేజీలో బస్సాగింది. అంతలోగా ఓ సభకం
తీతనిలో సిద్ధమయింది.
భాస్కర్ వెళ్ళి కాఫీ తాగాడు. మరో కప్పు కాఫీ తెచ్చి
కిటికీలో నుండి ఆమె కందించాడు. ‘చెల్లెలు చేసిన
సరిచయం కొంత సనికొచ్చింది’ అనుకున్నాడు.
ఆమె మొహమాట పడుతూనే తీసుకుంది. అలా
తీసుకునేప్పుడు కిటికీ పక్కకి రాక తప్పలేదామెకు.
అలాగే కూర్చుని ‘సిస్’ చేస్తోంది. అలస్యం చేయకుండా
అతడు వెళ్ళి ఆమె పక్కన కూర్చున్నాడు. ఇప్పుడు
ఆమె కిటికీ వైపుంది. బమ్మ బయలుదేరబోయే ముందు
టీ ఫోట్టు వాడొచ్చి ఆమె దగ్గర నుండి ఖాళీ కప్పు
తీసుకుని వెళ్ళిపోయాడు.
భాస్కర్ కళ్ళు మూసుకున్నాడు. ‘అడ్డమ్మమెంటు’ ఇ
ప్పుడు తన కిష్టమయినట్టు చేసుకోవచ్చు. ఆమె ఒంటి
స్పర్శ ‘అస్పడప్పడు’ తగిలే సమస్యే లేదు. ఎప్పుడూ
అంటుకునే కూర్చుంటాడు!
మలుపులు, కుదుపులూ వచ్చినప్పుడు ఆమె వంటి
వెచ్చదనం మరింత వెచ్చగా, మెత్తదనం మరింత మెత్త
గా...హాయిగా..ఏలోకాలకో తేలిపోతున్నట్టుంది. స్వీడు
గా మలుపులు తిప్పతున్న డ్రైవరుకి, గతుకుల రోడ్డేసిన
కాంట్రాక్టర్లకి దారిపాడుగునా ధవ్వవాదాలు చెప్ప
కుంటూనే ఉన్నాడు మనసులో. కాని తృప్తికి అంతెక్క
డుంటుంది? అతడు మరో ఆడుగు ముందుకేసే ప్ర
యత్నం చేశాడు. సభకం ఆలోచించాడు. మరుక్షణం
అవరణలో పెట్టాడు.
పైనుండి తన బ్రిఫ్ కేస్ తీసి ఒళ్ళోపెట్టుకుని
తెరిచాడు. అందులోనుండి చలంపుస్తకంతీసి
సీరియస్ గా
చదవసాగాడు. ఒళ్ళో ‘బ్రిఫ్ కేస్’ అతని ఒడివేగాక ఆమె
ఒడి ప్రక్కభాగానికి తగులుతోంది. దాని కింద నుండి
అతని శరీరం ఆమె ఊరుపుల మెత్తదనాన్ని మరింత
సీరియస్ గా చదువుతోంది. పుస్తకంలో ఏముందో తెలు
సుకునే ప్రయత్నం కూడా చేసే పరిస్థితిలో లేదు.

ఊరికే తెరిచి పట్టుకున్నాడంటే? రాసింది 'చలం' అయి తేనే?...నక్కన 'చెలి' ఉంటే...తమ్మయ్యత్వంలో కా పేపు కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

'ఎక్స్ క్యూజ్ మీ' వినిపించింది.
తెప్పరిల్లాడు. చప్పన పర్లుకున్నాడు.
"ఏం పుస్తకం చదువుతున్నారు?"
"చ...చలం..మ్యూజింగ్స్"
"ఒకసారిస్తారా?"

ఇచ్చేశాడు.
"థాంక్స్" పేజీలు తిరగేయిస్తాగింది.
తేలిగ్గా నిట్టూర్చాడు. గొడవచేస్తుందేమోనని భయపడ్డాడు మొదట...కాని ఏమీ అనలేదు. అలాగని 'రెస్పాన్స్' కూడా లేదు. నిద్రపోతున్నట్టు కళ్ళు మూసుకున్నాడు. బ్రీఫ్ కేస్ కింద మళ్ళీ మామూలు కార్యక్రమం..అలా ఎంతసేపా!..

మరో స్టాపులో బస్సాగింది.
"మీకేమయినా కానాలా?" అడిగాడు.
"వద్దు" అంది.
బ్రీఫ్ కేస్ పీట్స్ పెట్టి కిందకెళ్ళి రెండు బిస్కెట్ పాకెట్లు తీసుకొచ్చాడు.

"ఇవన్నీ ఎందుకు?" నవ్వింది.
"ఫర్వాలేదు" ఒకటి అందించాడు.
"థాంక్స్"
బ్రీఫ్ కేస్ వచ్చే పెట్టుకుని కూర్చున్నాడు.
"మీ చెల్లాయి గడుగ్గాయిలా ఉందంటే" అంది.

"అవునవును. సరిగ్గా చెప్పారు". కొంపదీపి తమ మాటలన్నీ ఈవిడ నిందేమోనన్న అనుమానం వచ్చింది.
"మీరు ఉత్త అమాయకుని చెప్పింది".
విడవలేక నవ్వాడు. రెండున్నర గంటలుగా తాను చేస్తున్న 'స్పర్శా ప్రయోగాన్ని' దృష్టిలో ఉంచుకునే ఆమె ఆనాటలందని అతనికి అర్థమయిపోయింది.

"ఈ ప్రయాణంలో మీ కంపెనీ దొరకటం నాకు సంతోషంగా ఉంది" అంది.
"థాంక్స్" అన్నాడు. ఫర్వాలేదు 'రెస్పాన్స్' వస్తోంది అనుకున్నాడు మనసులో.
"మీ రేం చేస్తుంటారు?" అడిగాడు.

"ఓ క్రిమినల్ లాయరు దగ్గర ఉద్యోగం" అంది.
"ఏ లాయరు?"
"ఏదో ఓ లాయరు. అక్కడన్నీ దొంగతనాలు, హత్యలు, పైన్లు, జైలు శిక్షలూ...ఆ విషయం వదిలేయండి. ఇంకేనయినా మాట్లాడండి."

ఏం మాట్లాడాలో వెంటనే తట్టలేదు.
ఆమె అంది. "మీ పుస్తకం మీ పెట్టెలో పెట్టేశాను".
ఆమె చొరనకి ఆశ్చర్యపోయాడు. 'అయినా తను చూపిన 'చొరన' ముందు ఆమె చేసిన సవంత?'
"డబ్బులు విషయంలో మీరు చాలా నిర్లక్ష్యంగా ఉంటారు. ఆ పెట్టెకు తాళం వేస్తే మంచిదేమో?"

"ఫర్వాలేదు" ఈజీగా నవ్వేశాడు.
బస్సు కదిలింది. మరో పది నిమిషాల్లో ఆమె నిద్రలోకి జారుకుంది. భాస్కర్ మాత్రం నిద్ర వటించాడు. ఆమె తల అతని భుజం మీదకు వారింది. అతనిలో

కొడుకుని అడిగింది తల్లి
'అదేమిటి నీ పెళ్లాం నాతో గొడవ పడినపుడల్లా అలా పరిగెత్తుకుని అద్దం దగ్గరకు పోతుండేమిటి రా'
'ఓ .. అదా... నీవు కోసంలో చాలా అందంగా ఉంటావోయ్ అని ఓ సారి నోరు జారామలే'
కె.వి.మధుసూదనరావు

ప్రేమ మరింత అల్లరి చేయసాగింది. బ్రీఫ్ కేసు కింద నుండి అరచేయి వెమ్మదిగా పాకి ఆమె శరీరపు సుమపు ను విమిరింది. క్రీగంట ఆమె వైపు చూశాడు. ఆమె నిజంగా గాఢనిద్రలో ఉందో లేక తవలాగే నిద్ర వటిస్తుందో అంతు పట్టలేదు. ఉన్నట్టుండి అతనికో అనుమానం వచ్చింది. అరక్షణం ఆలోచించాడు. తర్వాత వెమ్మదిగా తన బ్రీఫ్ కేస్ తెరిచి పై అరలో చూసుకున్నాడు. ఐదువందల రూపాయల నోటు...లేదు! క్షణం స్థంభించిపోయాడు. తేరుకోడానికి వందకి నిమిషం చొప్పున ఐదు నిమిషాలు పట్టింది. ఎలా పోయింది?! ఆమె వైపు అనుమానంగా చూశాడు. 'చ చా...ఈమె అలాంటి

ది కాదు' అని సర్దిచెప్పకున్నాడు. ఆమె వైపునుండి దృష్టి మరుల్చుకోలేకపోయాడు. మూసుకున్న కాలుక కళ్ళు, లేత పెదాలు, కదిలే ముంగురులు, అమాయక వదనం, నిండు చెక్కిళ్ళు..అతని దృష్టి ఇంకా కిందకి కదిలింది. చెదరిన పైట కుదుపులకి కదులుతున్న బరువయిన యవ్వనం..ఆ కాంత సన్నటి వదుముమ సగం మాత్రం కప్పిన చీర..ఆ కింద..అతని దృష్టి ఆగిపోయింది. అటు పక్క, ఆమెకూ పీటు అంచుకూ ఘోర్యమన్న ఇరుకయిన స్థలంలో ఆమె పర్లు!..మళ్ళీ అతనిలో ఆలోచనలు ముసురుకున్నాయి. అనుమానం పెనుభూతమయింది. 'ఒక్కసారి ఆ పర్లు తెరిచి చూస్తే!..'

చుట్టు పక్కల చూశాడు. చాలామంది నిద్రపోతున్నారు. ఒకరిద్దరు ఏదో చదువుకుంటున్నారు. రెండు పీల్ల అవతల ఎవరో ఏదో మాట్లాడుకుంటున్నారు.

వెమ్మదిగా ఆమె పర్లు చేతిలోకి తీసుకున్నాడు. అది చిన్నపర్లు. అరచేతుల మధ్య పట్టుకుని తెరిచాడు మడిచిన ఐదువందల నోటు పైనే కనిపించింది. ఆశ్చర్యపోయాడు. అనుమానించేడే గాని, నిజానికి అది అతడు ఊహించని విషయం. ఏంచేయాలో తోచక కాపేపు ఆలోచించాడు. తర్వాత ఆ నోటు తీసుకుని పర్లు మళ్ళీ యథావిధిగా తీసిన నోటు పెట్టేశాడు.

ఇప్పుడా అమ్మాయిని తాకుతూ కూర్చోవానిపించలేదు. ఆ పర్లులో ఇందాకటి ముచ్చితత్వం, అనుభూతి లేవు. ఆమె వదనంలో అమాయకత్వం అకస్మాత్తుగా మాయమయిపోయినట్టు తోచింది. కొంచెం పక్కకి జరిగి కూర్చున్నాడు. ఆమె తల మాత్రం అతని భుజం మీదే ఉంది.

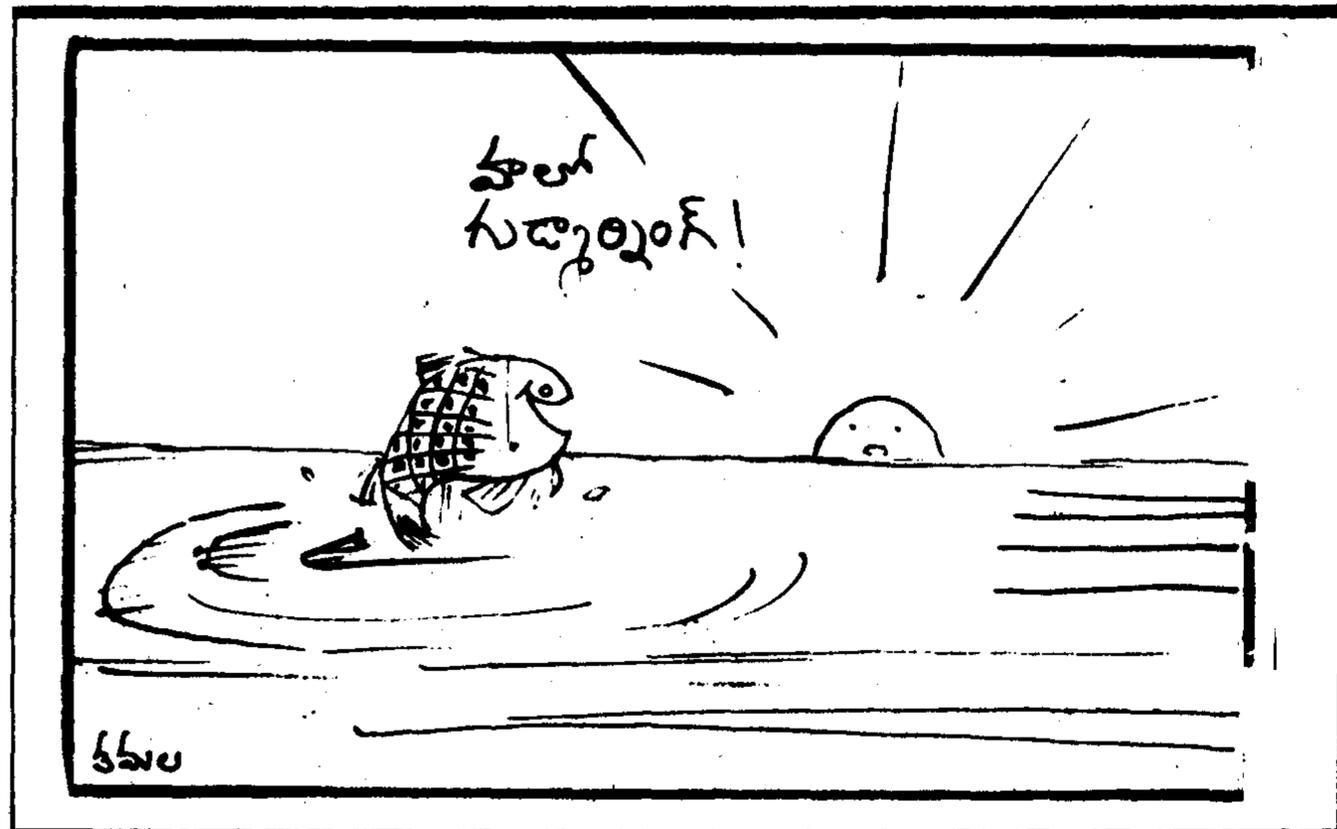
అరగంటయ్యాక బస్సాగింది.
ఆమె నిద్రలో నుండి లేచింది. తమ పదుకున్న తీరుకి సిగ్గుపడింది.

"సారీ"
"ఫర్వాలేదు" ముఖానంగా అన్నాడు.
"ఒకసారి కిందకెళ్ళొస్తాను".
పక్కకి జరిగాడు.
పర్లుతీసుకుని వెళ్ళిపోయింది.

అతడలోచిస్తున్నాడు. బహుశ ఆ ఐదువందల నోటు మార్పించుకునే ప్రయత్నం చేస్తుందేమో! తీరా ఆ నోటు కనిపించక పోయేసరికి ఏం చేస్తుంది. తేలుకుట్టిన దొంగలా నోరు మూసుకుంటుంది. నవ్వుకున్నాడు.

పది నిమిషాలయ్యాక వచ్చింది. మొహం అతడు ఊహించుకున్నట్టే ఉంది. 'తేలుకుట్టిన దొంగలా' కంగారుగా..అదేం పట్టించుకోవట్టు పుస్తకం చదువుతున్నట్టు కూర్చున్నాడు.

ఆమె కిటికీలోంచి ముఖానంగా బయటికి చూస్తోంది. మధ్యలో ఏదో అడగలానికి ఒకటి రెండుసార్లు అతని వైపు తిరిగింది. కాని పుస్తకం మీద అతని ఏకాగ్రతని భంగం చేయలేక ఊరుకుంది. అతడు ఇదంతా గమనిస్తూనే ఉన్నాడు. కాని 'రియాక్ట్' కాకుండా జాగ్రత్త

వదుతున్నాడు.

చివరికి అంది "మీరేం అనుకోకపోతే"
"ఎన్...వెప్పండి" సాధ్యమయినంత మామూలుగా అ
న్నాడు.

"తలవెప్పిగా ఉంది".

"....."

"రెండు తలవెప్పి మాత్రం తెచ్చిపెట్టారా?"

"ఇండాక కిందికెళ్ళారుగా".

"ఆ కొట్టు దగ్గర చాలా మంది మగవాళ్ళున్నారు"
వచ్చుతూ డబ్బుల కోసం వచ్చు తెరవబోయింది.

"ఫర్వాలేదు. చిల్లర వాదగ్గరుంది" అని లేచి బ్రిఫ్ కేస్
కి తాళం వేసి బయటకి వడిచాడు.

"ఏమండీ!" పిలిచింది.

కిటికీ దగ్గరికి వెళ్ళాడు.

"ఓ కాఫీ కూడా" అందంగా వచ్చింది.

'అదే వచ్చు! అందమయిన దొంగ వచ్చు!! అవలు
వచ్చులో డబ్బులు పోయిన విషయం ఇంకా తెలుసుకో
లేదేమో?"

"అలాగే"

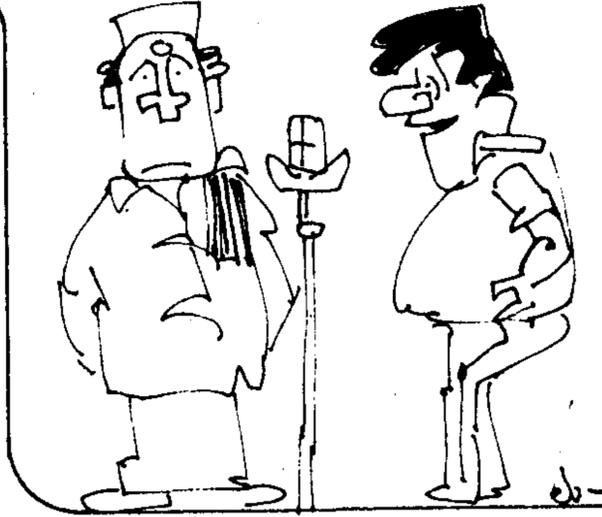
'ఆ పుస్తకం ఇలా ఇవ్వండి. అది పట్టుకుని కాఫీ ఎలా
తెస్తారు?'

తీసుకోండి'

అతడో కాఫీ తాగి, తలవెప్పి మాత్రం, ఓ కాఫీ తెచ్చి
ఆమె కిచ్చాడు. మళ్ళి వచ్చింది అందంగా.

ఆ వచ్చు మాస్తుంటే ఆతనికి వచ్చు సుండిపోతోంది.
వయసులో తనకంటే చిన్నదే అయిన చెల్లాయ్ సరిత
ఈ 'ముత్యాలమ్మ' వైచాన్ని క్షణంలో పసికట్టివందుకు
ఆశ్చర్యంగా ఉందతనికి. అయివా 'అడదాన్ని పాటి
అడదే పసిగడుతుంది' అనిపించింది.

మరో గంట ప్రయాణం చాలా ముఖావంగా గడిచిం
ది. ఆమె దిగిపోయే స్టేజి వచ్చింది. దిగిపోయింది. తాం
క్స్, కృతజ్ఞతలు, కనీసం వీడ్కోలు చిర్చవచ్చు కూడా

వాయుకుని స్మారక సభలో మాట్లాడు తున్నాడు
మంత్రి
నీ మనిషి అయిన చచ్చాకనే అతని విలువ తెలుస్తుంది
అన్నాడు.
గుంపు సుధ్యలో గుర్నాధం లేచి మీ విలువ తెలుసు
కోవాలని వుంది అన్నాడు.

ఎన్.కాండీన్య, డోన్

లేకుండా దిగిపోయింది. 'ఇంకా ఏ మొహం పెట్టుకుని
..అవన్నీ..'

భాస్కర్ హాయిగా విద్రపోయాడు. తను వెళ్ళాల్సిన
ఊరిచ్చాక గాని లేవలేదు.

హాస్టలు కెళ్ళి ఓ కప్ప కాఫీ తాగి 'రి సెన్' అవుదామ
మకుంటున్న సమయంలో సరిత దగ్గర మండి 'ట్రం
కాల్' వచ్చింది. ఈ విషయిది గంటల్లో ఏం జరిగి
ఉంటుంది? కంగారుగా వార్డెన్ రూమ్ కి వెళ్ళి రిపీన్
చేసుకున్నాడు.

"నేనే...ఏమిటే?" అడిగాడు.

"ఏం లేదులే, క్షేమంగా చేరుకున్నావా?"

"ఇది తెల్పుకోదానికేనా? ఫోన్ బిల్లు పెరిగిపోదూ!"

"హాస్టలుకే వెళ్ళావో, ఆ అమ్మాయి వెనకాలే వెళ్ళా
వో..."

"అనవసరంగా మాట్లాడకు" చిరాగ్గా అన్నాడు.

"ఏం? డబ్బు కొట్టేసిందా?"

"లేదు".

"ఓరేయ్, అడవదుచుతో అబద్ధాలు చెప్తే కళ్ళుపోతా
యి. డబ్బు కొట్టేసింది కదూ?"

"విజమే! నీకెలా తెల్పు".

"వగలబడి వచ్చింది".

"ఫోన్ పెట్టేస్తున్నాను" అన్నాడు.

"వాన్నగారు నీకు ఐదు వందల నోటిచ్చారుగా. దాన్ని
పర్చులో కాకుండా బ్రిఫ్ కేస్ లో ఎందుకు పెట్టుకున్నా
వ్?"

"కొత్తనోటు, మదన బుద్ధి కాలేదు. అందుకని..."

"అమ్మ వాన్నగారికి తెలికుండా వాకు మరో అయిదు
వందల నోటిచ్చింది. నీ పెట్టెలో పెట్టమంది".

"అంటే!...—ఆమె కొట్టేసింది అయిదు వందలు
కాదు, వెయ్యి రూపాయలు..."

"అయిందా పని, కొంచెం అందమయిన అమ్మాయి
కనిపిస్తే చాలు వెధవ్వేషాలు...మచ్చూనూ.."

"....."

"మరేం కంగారు పడకు. చలం పుస్తకం ఇచ్చాను. అది
ఉందా?"

"ఉంది".

"ఆ పుస్తకం కనరునిచ్చు. అందులో పెట్టాను ఆ డబ్బు
లు"

"అంటే ..ఆ అమ్మాయి దొంగతనం చేయలేదా?"

"జరికే 'పూల్'ని చేయటాని కన్నామగాని, అంత
అందమయిన అమ్మాయి దొంగలా కనిపించిందా నీ కళ్ళ
కి వెధవ'. ఫోన్ పెట్టేసింది.

భాస్కర్ కి తల తిరిగినంత వనయింది. 'అనవసరంగా
ఓ అనాయకురాలి డబ్బు దొంగిలించాడు. చచ్చా...' గదిలోకి వడిచాడు. చేసిన పనికి తన మీద తనకే జాగుప్ప
గా ఉంది.

నింపాదిగా చలం పుస్తకం మీది కవరు విప్పాడు.

అందులో వోట్లు లేకపోవటం చూసి ఆశ్చర్యపోయా
డు.

అతడు ఆశ్చర్యంలో మండి కోలుకోకముందే కవరు
లోపలి వైపు రాయబడ్డ అక్షరాలు వెక్కిరించాయి.

'సా పర్చులో మండ్రి దొంగిలించిన ఐదువందలు ప్లన్
ఆ దొంగతనానికి 'పైను' ఐదువందలు, మొత్తం వెయ్యి
రూపాయలు ముట్టాయి. పోలీసులకి పట్టించనందుకు
సంతోషించండి.

తలవెప్పి మాత్రం. కాఫీ కప్ప అందుకుంటూ ము
త్యాలమ్మ విసిరిన అందమయిన వచ్చు చప్పన గుర్తుకొ
చ్చింది.

